

[Kampmann.]

man kan få organisationsapparatet op at stå i forbindelse med statsbroen Store Bælt i den tid, der måtte medgå. Der bør og kan arbejdes parallelt med disse ting.

Som det gerne skulle være fremgået, kan socialdemokraterne varmt anbefale de to overenskomster til godkendelse her i folketinget, hvilket næppe nogen kan undre sig over, og vi kan, som det også gerne skulle være fremgået, naturligvis ikke godkende det radikale venstres forslag til folketingsbeslutning, der, som jeg har nævnt, alene har til formål at torpedere de allerede trufne beslutninger og trække disse store spørgsmål ud i den fremtid, hvor kun uvisheden er det sikre.

Ipsen (FP):

Fremskridtspartiet kan helt og fuldt tilslutte sig det radikale partis forslag til folketingsbeslutning vedrørende en nyvurdering af lufthavnen på Saltholm og broen over Store Bælt.

De to ratifikationer drejer sig om et stort kompleks, der skal ses som en helhed: en Øresundsbro, Saltholm lufthavn, en Storebæltsbro, en HH-linje plus vejanlæg.

Vi hørte før ministeren sige, at de radikale tidligere havde udtrykt tvivl om Danmarks økonomiske muligheder for at føre disse projekter ud i livet, og det er glædeligt, at der også før valget var partier, der kunne finde på at se på Danmarks økonomi, inden man gik ind i projekter af denne størrelse.

Ministeren skriver selv, at der er sket ændringer, men alligevel vil regeringen fastholde disse forslag, og man skriver til sidst, at såfremt disse overenskomster ikke ratificeres nu, kan man ikke garantere, at man nogensinde får en forbindelse over Store Bælt og Øresund. Det er svært at se, at det ikke skulle kunne lade sig gøre, for vi er ikke afhængige af Sverige, vi ved, at der har ligget forslag til bygning af en Storebæltsbro fra konsortier, der vil tilbyde Danmark at bygge denne bro og kvit og frit overdrage den til Danmark efter 15 eller 25 år. Og der vil sandsynligvis også være konsortier, der kunne tænke sig at bygge en Øresundsbro.

Men vi må se på det hele som et samlet kompleks af de ting, jeg nævnte før, og det, jeg vil bede ministeren oplyse, er, hvad det

vil koste Danmark at gå ind i disse projekter, om ikke i tusinder eller millioner så dog i milliarder af kroner, og ikke i 1964-kroner, som jeg har kunnet finde nogle beløb på, men meget gerne i 1975-kroner f.eks., hvis vi skal starte dér.

Jeg kan altså ikke på fremskridtspartiets vegne anbefale ratifikationen, men går ind for det radikale forslag.

Holmberg (V):

Jeg må begynde med at takke ministeren og regeringen, fordi de, vi kan godt sige uændret, har fremsat forslag til ratifikation af de aftaler mellem Danmark og Sverige, som er truffet af den tidligere regering. Vi har efterhånden drøftet de store projekter mange gange her i folketinget, og som bekendt vedtog vi sidste år i folketinget med et stort flertal lufthavnen på Saltholm og en fast forbindelse over Store Bælt.

Vi må indrømme, at det hele hører sammen, det er der ligesom nogle der glemmer: HH-linjen, en fast forbindelse mellem København og Malmø, som svenskerne jo bygger og betaler, osv. Der er, som jeg nævnte før, en helhed her.

Med ratifikationen af aftalen mellem den danske og den svenske regering om etablering af faste forbindelser over Øresund samt om luftfartstjeneste m.v. i anledning af en dansk lufthavn på Saltholm fastlægges et retsforhold, som skal være gældende mellem de to nationer ved etablering og drift af de nævnte anlæg.

Ved ratifikationen af aftalerne om faste forbindelser over Øresund forpligter Danmark sig tillige til at etablere, som det står i aftaleteksten, „en fast vejforbindelse over Store Bælt“. Det skulle på den måde ligge fast i aftalen, men om det skal være den ene eller den anden vejforbindelse, har jeg nogle bemærkninger om senere.

Nu oplyser ministeren for offentlige arbejder i sin fremsættelsestale, at en eventuel dansk beslutning om at foretrække en såkaldt biltogsløsning ikke ville skabe noget problem i forhold til Sverige i henhold til Øresundsaftalerne, men som sagt vender jeg kort tilbage til det lidt senere.

Vi kan på den måde sige, at det, sagen drejer sig om, er at ratificere den aftale, som er sluttet med Sverige, og de forslag, som er vedtaget i folketinget sidste år, men vi vid-